

43. szám.
October 25-én, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

T á b l a b i r ó - k i r á l y .

— Az ám! de most hol veszünk egy királyt,
Szegény árván maradt rebellisek?
Van ugyan sok, a Kuntschaftsamt kivált
Sok faczér exrextől csak egy pizseg.

De egynek sincs elég jó Zeugnisza
Egyik korhely, a másik garázda;
Emez magát mindennap leiszsza
S nincs vele megmaradni egy házba.

A negyedik szeretőkre költött;
Az ötödik a gazdáját csalta;
A hatodik: az is mind egy ördög,
Mint a többi az is olyan fajta.

Meg van! itt van: akadtunk egy jóra,
Ezt nem csapták, ez magától ment el
Eredj érte frissen jó D'Armora,
Foglalózd le, rakd szekérre, s kendd fel.

Tekintetes, fölséges Hernandó,
Volt király s szabolesi táblabiró
Ez lesz Madridban uralkodandó
(Sz lehet azért ott is táblabiró.)

*
„Király urambátyám!
De szivesen látnám,
A trónusnak, a spanyolnak
A párnája lágymám...”
*

Jaj kedves öcsém vitézlő spanyolok
A király-mesterség nagyon erős dolog.

Próbáltam: nem tetszett; megköszöntem szépen
S mentünk jobbra balra: én is meg a népem.

Koronátoknál jobb főveg a panáma,
Nem leszek én király, se Dalai Láma.

Mostan kertészkedem, nézzétek a fáim,
Mennyi alma rajtuk, s aztán milyen fáim!

— S egy sem Éris-alma. Mindenféle fáim van.
Csak akasztófa nincs a faiskolámban.

Nem leszek én király. Itt nincs elenségem
Csak a hernyó, s attul országom megvédem.

S egyetlen lázadóm, kit elpusztítandok,
Mert mindent felfogat: a neve vakandok.

A szőlőm is érik s a mit sajtóm ereszt,
Pedig censurám sincs, még sem leend eczet.

Ha üres trónustok, töltsetek mást bele,
Tisztelni fogom: de nem cserélek vele.

Hadd maradjak én csak kertész s táblabíró
Nem bíró, nem nyíró, de ám nem is síró.

S had mustráljam dolgát a cserebog rnak,
Mustrálja más dolgát a cserekirálynak.

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No mar csak megbocsása nekem also tabla, ha magam is szavaztam szent széke melete, mert az mar csak nem igazag, hogy papoknak ne legyen széke. Is aban tökiletezs igazaga van Deak Ferencznek, hogy adig, a mig azt el nem határoz ország, hogy papoknak ne legyen szabad enyi, adig másik dolgot se megtilthatja nekik.

Aztan meg igazag izs: hazasagi procesusokban világi bíró nem itilheti igazagosan, mert az a világi bíró vagy firfi, vagy asszony; ha firfi, akor mindig igazat fogja anyi asszonymak, ha asszony, mindig igazat fogja anyi firfinak; azirt kelete keresnyi neutrius generis birakat, a kik papok.

Mig nem lesz polgari hazasag, adig nem

lehet polgari szent szik. Polgari hazasag pedig nem lesz soha.

No csak a kelene mig! Hogy enyim kis-asszonymakat csak ugy raadasba elkirjen, mikor eladom gyapjut, zsidó epouseur gavalir, is kösünk kontraktust falusi notarius előte, se meg nem algya tiket senki.

Notarius talál lenyi riszeg, magamat írja be leányom helyete matriculaba, s mikor zsidó megunta hazaságot, visszahoz notariushoz leanyomat, lefizeti taksát, a miirt nevit kivakarnak matrikulabul s nekem lesz egy zsidóaszonymal töb bajom. Soha se nem raja alok.

Elib legyen vilagosag! aztan gyujtsuk meg gyertyát! En izs azt mondok.

Tallérossy Zebulon.

Országgyűlési tudósítás.

Azon kérdés felett, hogy megfogassanak e a zsványok, vagy nem?

A miniszter ur azt kívánja, hogy adassék neki a zsványok kiirtására százezer forint; de ha annyi nem adatik, hát hatvanezer is elég lesz.

Feláll Besze János. Minden ember azt várja tőle, hogy azt fogja mondani, „ide azzal a hatvanezer forinttal, majd elfogom én!” Közmegelepetésére nem azt indítványozza, hanem hogy ne adjuk a miniszternek ezekért a zsványokért semmit extra; hanem tegyük bele a zsványainkat a „kvótá”-ba, van ott már több is.

Megörül a beszédnek Patay bátyánk s végtelen örömet fejezi ki a fölött, hogy ez az

indítvány nem a baloldaltól jött: egyébiránt ő ugy találja, hogy a miniszter abban hibázik, mikor idegen ajku katonákkal üldözteti a zsványokat: az először is gravamen; mert mint bántja a magyar zsványt a német? másodsor egészen hiába való dolog; mert ha meglövi is a magyar zsványt a német katona, az azt kutyába se veszi, mert nem értette meg.

Egészen roszalja a zsványoknak ily költséges üldözését Berzenczey László. Mennyivel gazdaságosabb volna — kialkudni velük. — Az a Juhász, Babaj legfelfejbb huszezer forintért ráállna, hogy kimenjen Oláhországba, s ott még

rendbe is szedné az oláhokat, s adna nekik dolgot, hogy nem gondolkoznának Magyarország meghódításán; nekünk pedig tiszta negyvenezer forint profitunk lenne rajta.

Nem hagyhatja szó nélkül Csanádi Sándor, hogy ily iszonyu teherrel a nép vállalja ismét megterheltesse; s tökéletes igaza van benne; mert hiszen Juhász és Babaj csak urat, papot, és zsidót rabolnak, és azt sem Szabolesban, hanem Temesben, Somogyban; égre kiáltó igaztalanság a néptől kivánni, hogy elfogatásukra fizessen. Fogja el őket a főispán; azért van kard az oldalán.

De kitesz Dabasért Halász Bódi, mert megrakja a minisztert emberül: mit alkalmatlankodik ilyen esekélységgel? azért van kezébe az ország ládakulcsa, ha pénz kell vegyen ki belőle; s aztán számita fel utólagosan: dugja

be az egész historiát a cultuszminiszter népnevelési rovatába s ha a zsványok rabolnak: raboljon ő is.

Végül föláll még Dedinszky, hogy nyoma maradjon a naplóban, miszerint hat hónap alatt egyszer csakugyan „jelen“ volt, mely tény a ház általános derültsége közben **constatáltatván**; semmit sem szólván, re bene gesta leül.

Mely után a zsványok mellett senki sem levén fölírva, elnök fölteszi a kérdést:

„Valakik nem bánnák, ha már törvényes engedelem nélkül nem lopna senki többet, álljanak fel.“

A ház nagy többsége feláll: tizen ülve maradnak; diadalára a képviseli immunitásnak, mely szerint az ily in flagranti tetten kapott pártolói a zsványoknak el nem fogathatnak.

A kalamárisba esett légy.

vagy

a kétszáz negatív forint.

Operette-szöveg.

Személyei:

Kozmoszfy; házi ur; az együgyüségi kör alelnöke; a hivatalos vivátozások karmestere.

Czupász. Ezerjófűzerkereskedő; önkéntes illuminatiók arrangeurje; himnemü nemzetgazdasszony.

Tanczos. Becsületes közbenjáró.

Rákfarki. A Pesti Janko és Borszem Napló egyesült consortium spirítus familiarisa, becsületiferáns.

Első jelenet.

Czupász. (jö lélekszakadva.)

Kozmoszfy lelkem! én alelnököm.
Véged van néked, nekem, és nekünk.
Meghaltam, haltál, halt egész világ
S feltámadásunk rosabb, mint halál;
Öröklés vár ránc Borszem Jancsiban.

Kozmoszfy. No ezt Andrásytól nem érdemelném.
Azért vezettem a fáklyás zenét?
Azért csináltam képét transperentbe,
Hogy engem is kiád? Nem érdemeltam!

Czupász. De érdemelted! Tegnap mit sosugtál
Az együgyükör egyik szegletében
Ama hosszú haju tudóssal ott?
Kossuthi lapról konspiráltakot:
Még német nyelven; pénzt adnál te rá.
A hosszufürtü írna czikkeket.

Kozmoszfy. Én pénzt kiadni? Hogy hihetsz ilyet?
Pénzt? Lapra? Könyvre? Még álomba se!
Beszéltem nekem ilyesmit a tudós.
Én csak hallgattam, mert egy hirtelen
Nem volt ott senki, a ki sugta volna,
Hogy mit feleljek? Én de uccsegemre
Annyit sem mondtam neki, hogy „ühüm.“

Czupász. Ez volt hibád. Rögtön kiáltanod
Kelltem volna: Rendör! Hol van Thaisz?
Vagy mit mondok? Hol van Simon Florenz?
Fogjátok el ez emissáriust!
Most im magtudta egy ujságíró,
Rákfarki, szörnyü mérges tolla van.
S az most kipingál, kék orrt, zöld szakállt,
És sarga száját festet; tönkre tesz.

Alles schon dagewesen.

Gratulálunk! Hogy ön itt rátért végre arra az igaz útra, a melyet mi tapostunk ön előtt.

Elmondja, hogy mi voltál, és mi vagy?
 Diákkorodból czifrán rád idéz,
 Otthon mit esztek? Nőd hogy öltözik?
 Egy s más cseléded rólad mit beszél?
 Ezt mind kinyomják Borsszem Jancsiba,
 S egy hétig függsz ott minden trafikán,
 Mint egy akasztott ember s mindenik
 Suszterfiu megáll és rád vigyorg.

Kozmoszfy. Megyek Vorafkához, és feladom.

Czupász. Jó volna! de ha nincs.

Kozmoszfy.

Akartam

Wenkheimot mondani: nyelvem bicsaklott.

Czupász (desperatióval) Az nem tehet semmit:
 hiszen tudod.

Jobb lesz szép szóra fogni dolgodat
 Az a Rákfarky jó sovány fiu,
 Jó lenne néki egyetmást igérni

Kozmoszfy. Igérni? Az sok. Jobb lesz rá ijeszteni.

Czupász. Igaz. Az olcsóbb. Majd ráijesztek.

Kozmoszfy. Azaz: igérni és ijeszteni.

Mert együtt jó az; aztán egyre megy,
 Eredj kedves Czupászom és siess.

A spanyol tánczosok.

Fővárosunkat új élvezetek fenyegetik, a híres spanyol tánczosok, don Mario Fori és donna Jezabel de Birbone, kik rendkívüli szökéseikkel elragadták az egész világot, magyar rezidenciánkat is megfogják látogatni. Mint mondják az egész balletkar követni fogja őket.

II-ik felvonás.

Tánczos (ünnepélyes ábrázattal.)

Barátom, Rákfark, most hallom Czupásztól:
Te kárhozott merényleten töröd
Csodára addig be nem tört fejed;
Mondják: Kozmoszfyt karrikirozod.
Boldogtalan! Tudod, hogy mit cselekszel?
Tudod ki az? Még sem tudod? No hát tudd:
A Józsefváros főfő kortese!
Bástyánk! Kolumnánk, Koloszroduszunk. *)

*) E genialis inversióját a rhodusi Koloszsznak Szestey Laci barátunk legközelebbi verséből profitiroztuk.

Szimándlinál ő csemet elnökül;
Ha öt megbántod, szélső balra megy
És minden wasserman és milimárit
Elvisz magával. Hallod meg ne veszsz.
Ha tőlünk Kozmoszfyt elugratod:
Kemény elcsap, Deák agyoncsap, Kandó meg-
csap.

Rákfarki. Az ördögöt! Hát tévedtem nagyon.
Elöttem ugy dicsérték: minden ember
Azt mondta, az derék jóhaza a fi,
Hogy azt hívém: ezt le kell rántani.
Hanem már megvan, kép rajzolva van.

Czikk hozzá írva van. Betű kiszedve van.
Ez költséges. Kő, márvány, alabászt,
Rajz: tinta: khinai; piktor: zsidó;
So' pénz! Aztán a tinta, papiros.
Idő, tollrágás: sok kadencia;
Hát még a lucrum cessans! Már barátom
Ez áldozat! és visszáldozatra vár.

Tánczos. Hiszen te csak nyugodj meg. Tudhatod,
Gavallérokkal dolgoz itt nagyon.
Kozmoszfy minden héten szoárez;
Főlséges pulyka, és pörkölt malacz!
(Nem félsz talán malacztól?) és thea!
Kis ferbli aztán (Nyerni engedünk)
Hasznát veszed párthü barátaidnak.
Nem mondom, hogy egy pár butellia
Jó asszú, és a többi... Értsük egymást.

Rakfarki. No jól van. Üsse kő! hát elhagyom,
Pedig biz Isten, nagy baj ujat irni,
Hanem hát, hallod-e, kezyübe kell
Kozmoszfy estélyére jární? Akkor én
Nem alkuszom, mert az sokba kerül.

Tánczos. Jöhetsz akár szokott mosdatlanul.

Harmadik felvonás.

(Hat héttel később, mely idő alatt közbejön sajtó-
per, vallatás, tanuvallomás, esküdtszék, fölmentés, elma-
rasztalás 29 forint 66 krajczárban s más afféle sivalmas
történetek.)

Kozmoszfy. (Czupászhoz.)

Majd megmondtam, mi bujdosson beléd!
Minek beszélted el az egész világnak.
Mit én kötök orrodra csak csupán?

Czupász. (Tánczoshoz.)

Lidércz gyomrozza meg a gyomrodat!
Minek híreszteled a publikumba.
A mit négy szem közt kelle tartanod?

Tánczos. (Rakfarkihoz.)

Manó tapossa le a sarkadat!
Ujságiró a lelked! Hát te is
Mit publikáltad, a mi volt titok?

Rakfarki. A patvar tánczoltasson meg benneteket,
Enyim a tinta és ök mártanak be.
Ha most kiuszom, — az szép karmolás lesz.
(Függöny legördül.)

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Tudod-e mit tesz az hogy „ausschusz“?
(Nem.) No hát az annyit tesz, hogy „kilövés.“ (No
hát akkor mi kifogása lehet a Hon scoripiájának az
ellen, hogy a magyar kormány a magyar honvédség
számára az osztrák közöshadsereg „ausschusz“-puskáit
veszi meg?)

— — Patay István urambátyánkat a náduvari
talárda megválasztotta tiszteletbe tágjának. (De már
azt magam is szeretném hallani :) Már tudnillik Pista
bátyámtól gitár mellett szóló: „jőjj az ablakodra
kedves!“

— — (Ért-e kend valamit a prokátormesterség-
hez?) Jaj de fucsra egy kérdés ez, hallod. Hát hiába
volnék csizmadia? (No hát akkor mondja meg kend
nekem, mit csinálnak azzal az emberrel a ki az adóssá-
gát nem tudja kifizetni?) Beviszik biz azt az adósok
börtönébe. (Szegény miniszterium!) Mért volna már
az szegény? (No hát nézze kend, itt van az újságban
hogy 1848-ban Budavárosa tizezer pengő forintot adott

az akkori miniszteriumnak kölcsön. Már most ez a mi-
niszterium azt mondja, hogy ezt az adósságot nem tudja
honnan kifizetni, mert Bécsben nem adtak rá fondot.
Már most a miniszterium becsukja a boltot, őt pedig
beecsukják az adósok börtönébe.) Hja, asszony, az más,
— a miniszterium csinál magának extra törvényt.

— — Drahomira előadásán mingyár az első
felvonásban azzal a szóval rohan be egy csoport cseh
uraság hogy „szavazzunk!“ — Nini, hisz ezek a mi
embereink! szólt a publicum rájuk ismerve: ez a mi
jobboldalunk: már az első felvonásban azt kiáltják,
hogy, „szavazzunk.“

Esküdtszéki axioma.

Kérdés. — Sértés e az ha egy újságirót lehunczu-
toznak?

Felelet. — Ujságirója válogatja.

A fixumra szerződött rabló-direktor.

1. A tagok rendszeren kapják gázsijukat stemplis nyugtatóvány mellett.

4. Vendégszereplések.

2. Conservatorium új, reménydus tehetségek számára.

5. Jutalomjáték

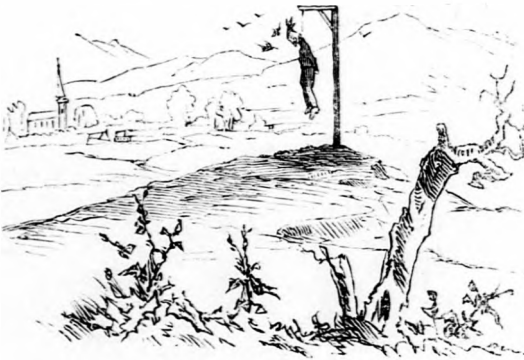
3. Az olvasó próba.

6. Diszelőadás, teljes kivilágítás mellett.

7. Nyugdíjazott tagok.

8. Abonnement suspendu.

Zsidó kongressusi nóta.

Magyarország ege alatt
Láttam meg a napsugarat:
Itt születtem, itten élek,
Itt haljak meg csendesen —
Feltámadást is reménylek,
De az is ám — itt legyen!

Magyarország drága földje,
Lelkemhez van forrva, növe,
Itt szereztem türve, küzdve,
Sokszor vérrel szent jogot:
Megmutatom, hogy mint türni,
T e n n i is ép ugy tudok.

Magyar nyelven töröm a szót,
De azért ne bánts d a zsidót!

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országház 18. sz. 2-ik emelet.)

Azért töröm, mert szeretem,
Majd fiam és unokám
Helyre üti — úgy segélyen! —
Valamennyi nyelvhibám.

Magyar nemzet a nemzetem,
Zsidó vallás — ősi hitem;
Zevaoth a hadintéző
S a magyarok istene;
Tudom egynek sincsen semmi
Kifogása ellene.

Magyarország székhelyére
Sok zsidó megy követségbe, —
Azt akarják kigondolni
Valamikép eszesen:
Hogy mit tegyünk, ha csak egyszer
A Messiás itt terem?

Magyarország új polgára!
Ne hulljon egy hajad szála
Busulásban e miatt;
Hogyha eljön — isten áldja!
Csak addig legyünk mindnyájan
Munkás igaz honfiak!

K—s.

Adomák.

Ellopták az x—i paraszt pénzét s bánatában
azonnal befogja két sárkány lovát, s behajt a szomszéd
városba, hogy telegraphiroztasson.

Oda érve, elmegy a távirtda-hivatalba, s a hiva-
tálnok nejét, ki épen a szobában volt, megszólítja:

— Halli e kérem — itthon van-e a dorótos?

— Was, Was? Rivalgott rá a hivatalnok neje.

Az atyafi azon hiszembe, hogy tán azt kérdezi:
mit akar vele? így folytatja: Hát a pénzemet ellopták,
s azután akartam dorótoztatni, — hogy ha megtalálná.

Megfejtés a mult számban közlött talányokról.

1. Késmark. 2. Poson. 3. Szeged. 4. Keresztur.
5. Körös. 6. Nagy-Szeben. 7. Szabadka. 8. Monostor.
9. Debreczen.

Pest. 1868. Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7. szám.)

Bajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Polák.*